

Tekstina

Direktor se je skrnil pred davkarijo

Tomaž Modic

Direktor Tekstine Simeon Špruk je pred meseci na soprogo za 100 evrov prenesel lastništvo ajdovske tovarne. Zavaroval je tudi svoje nepremičnine. To je več kot očitno storil zaradi odločbe Dursa, ki mu je naložil plačilo 350.000 evrov obveznosti.

Dolgoletni prvi mož ajdovske Tekstine **Simeon Špruk** nima težav le z organi pregona, ki ga preiskujejo zaradi domnevnega oškodovanja tekstilne tovarne, ampak tudi z Davčno upravo RS (Durs). Ta mu je konec lanskega leta odmerila izpolnitev kar 350.000 evrov davčnih obveznosti, a je Špruk pred njo še pravočasno na varno spravil vse svoje premoženje.

Na soprogo **Matejo Špruk** je za borih 100 evrov prenesel lastništvo podjetja Svila In, ki obvladuje 53 odstotkov Tekstine. Na obsežna zemljišča v Dolu pri Ljubljani, ki jih najverjetneje zaradi že vpisanih hipotek bank ni mogel prodati kar čez noč, je medtem vknjižil zemljiški dolg. Ta je v zadnjih letih postal priljubljeno orodje za zavarovanje premoženja, ki se ga poslužujejo predvsem toženi in ovadeni menedžerji. Da je Špruk deloval izključno v strahu pred Dursovo odločbo, dokazuje tudi kronologija dogodkov.

Po javno dostopnih podatkih so na ljubljanskem davčnem uradu 28. junija 2011 izdali začasni sklep o zavarovanju izpolnitve davčne obveznosti. Na osnovi tega so hoteli vpisati zaznambo prepovedi odtujitve in obremenitve na več tisoč kvadratnih metrov velikih (domnevno zazidljivih) parcelah ob kemični tovarni Jub, ki jih je Špruku leta 2009 prodal direktor Gratela **Jure Valjavec**. Za takšen ukrep so se dacarji odločili več kot leto dni pred izdajo končne odločbe, ker so verjetno pričakovali, da bo izterjava zelo otežena oziroma onemogočena. Imeli so prav, saj se je Špruk podvzval in nanje že takoj naslednji dan,

29. junija 2011, vknjižil zemljiški dolg. Terjatev v višini 591.762 evrov bo zapadla čez več kot 186 let, torej leta 2199.

Še pred novembrom lani, ko so na Dursu v zavarovanje 350.000 evrov visoke terjatve prek sodišča zahtevali vpis hipoteke na Šprukovem premoženju, se je ta znebil tudi Tekstine. Natanko dva meseca prej je Svilo In, kot rečeno, prepisal na soprogo. Špruk, ki je uradno prijavljen v Stahovici (nepremičnina je v lasti **Mihaela Špruka**), naj bi po trditvah naših virov prebival v Beričevem, skupaj z njenimi starši. Navsezadnje je Šprukov tast **Miloš Pahor Trobec** v Tekstini že zadnjih več kot pet let eden od treh članov nadzornega sveta, trenutno pa njegov predsednik. Vpleteni so se očitno odločili lastništvo tekstilne tovarne še dodatno zavarovati. V začetku julija 2012, nekaj dni po tem, ko se je sprostila plomba davčne uprave, je bila na Šprukov delež v Svili In (nato prenesen na soprogo) vknjižena zastavna pravica. Podjetje Emmelia pod vodstvom **Matjaža Rutarja** je z njo zavarovalo 250.000 evrov visoko posojilo, ki naj bi ga odobrilo v letu 2011, čeprav v izkazih Emmelie za tisto leto ni prav nobene sledi o njem.

V zvezi z ajdovsko Tekstino, ki je imela pred leti krepko več kot 100 zaposlenih, a se je številka zaradi visokih izgub že zmanjšala za polovico, smo v Dnevniku razkrivali številne potencialno sporne posle. Prve so bile kupčije z delnicami Elektra Maribor iz leta 2008, v katerih je neznani posrednik na račun Tekstine in njene (pokojne) hčerinske družbe Tekstika zaslužil skoraj pol milijona evrov. V drugem poslu je Tekstika leta 2009 kupila neko podjetje za 1,2 milijona evrov, nekaj mesecev zatem pa ga prodala za blizu 200 tisočakov. Tudi v tem primeru je okoli milijon evrov razlike obtičalo pri neznanem posredniku, pri čemer je bilo kupec podjetje Opi Invest. Njegova lastnica je prej omenjena Emmelia, direktor pa Matjaž Rutar. Posebna revizija, ki so jo zahtevali **mali delničarji** Tekstine, je sicer razkrila tudi druge vprašljive posle. x